

2797  $\frac{1}{3}$  17: 1. Beh. af F. t. L. om Godtgørelse i Anledn. af de vanskelige Tilførselsforhold m. m. 2798

lig Rug og Hvede i Landet i Øjeblikket, og dernæst maa man indskrænke Lovforslaget, i alt Fald for i Aar, til kun at gælde dem, der i Spekulationsøjemed har forandret Sædskiftet, altsaa, som for at tjene noget har ladet være med at dyrke Rug og Hvede og er slaaet ind paa anden Afgrøde. Jeg maa bestemt hævde, at der maa tages Hensyn til de særlige Forhold, som kan gøre sig gældende i de forskellige Egne af Landet. Med Hensyn til Ordningen for det kommende Aar er det af stor Betydning, at man saa tidligt som muligt bliver klar over, hvorledes Ordningen skal være, saa at Landbrugerne faar at vide, hvad de har at rette sig efter. Jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister fremskynde Beregningerne over, hvor store Jordværdier vi i det hele har, idet det er af stor Betydning at komme bort fra Hartkornsgrundlaget og komme over til de nye Jordværdier, der blev konstaterede ved Ejendomsskyldsætningen i 1916. Vi kan ikke faa nogen god Ordning, forinden vi ved, hvorledes det stiller sig med Hensyn til disse Værdier. Hvis det viser sig, at vi har Brødkorn nok ikke alene for 1916—17, men ogsaa — nu foregaar der jo en Arealtælling — for 1917—18, vil det være bedst, hvad der ogsaa er Tale om i Lovforslaget, at give ordentlige Priser for Brødkornet, for saa er der ingen Tvivl om, at man i Efteraaret 1917 vil besaa tilstrækkelige Arealer, saa at man kan undgaa Tvang, hvad jeg tror er det bedste.

**N. Jensen-Nybjerg:** Jeg skal ikke fordybe mig i Lovforslagets Enkeltheder, saa meget mindre som jeg i det store og væsentlige er enig med mit Partis Ordfører (Jørgen Jensen). Jeg skal indrømme, at Lovforslaget gaar i Retning af at tilvejebringe en retfærdig Ordning, men paa den anden Side maa man indrømme, at det at tilvejebringe en fuldt retfærdig Ordning paa et hvilket som helst Grundlag vil være umuligt, og det foreliggende Lovforslag vil selvfølgelig, saaledes som vi nu har hørt af det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), skabe Uretfærdighed baade ved, at nogle slipper fri, som burde yde Erstatning, og ved, at andre kommer til at yde en betydelig Erstatning, som burde

være fri. Men da den højtærede Indenrigsminister har erklæret, at han er villig til at forhandle nærmere om Lovforslagets Enkeltheder, haaber jeg paa en Lov, der kommer Retfærdigheden saa nær som muligt.

Men selv om vi skulde naa til den mest retfærdige Ordning for Kornligningen, er der noget af det alvorligste tilbage, nemlig det, som ogsaa det ærede Medlem fra Ribe berørte, det, som dækker sig bag det ubesvarede Spørgsmaal: Har vi Brødkorn nok? Det er der ingen, der kan svare paa i Øjeblikket. Og selv om det skulde vise sig, at vi om kort Tid bliver i Stand til at besvare Spørgsmaalet, og selv om det skulde vise sig, at vi har Brødkorn nok for indeværende Aar, trænger der sig et andet Spørgsmaal frem ved Siden af: Er vi sikre paa at faa Brødkorn nok for det kommende Aar? Det er det endnu mere umuligt at svare paa, men vi har ikke Lov til at stikke Hovedet i Busken og slaa os til Ro med, at vi muligvis har nok.

Skal vi sørge for at skaffe mere Brødkorn til Veje, end de besaaede Arealer sikrer os under gunstige eller ugunstige Forhold, er Tidspunktet allerede nu inde til at tage under Overvejelse, hvad der er at gøre. Man kan gaa to Veje: enten besaa flere Arealer end dem, som er besaaede, med Vaarrug og Vaarhvede, og man kan ved at tilføre de allerede besaaede Arealer nye Næringsstoffer søge at frembringe et større Udbytte af Brødkorn. Det første: at besaa flere Arealer med Vaarrug eller Vaarhvede til Brødkorn, vil jeg nødig anbefale uden den yderste Nødvendighed, for der er ingen Tvivl om, at vi ogsaa i kommende Aar faar Brug for alle mulige Foderstoffer, og vi ved baade teoretisk og af praktisk Erfaring, at Vaarrug og Vaarhvede ikke tilnærmelsesvis giver det Udbytte, som andre Vaarsædarter og Rodfrugter kan yde. Saa er der den næste Udvej: at tilføre de alt besaaede Arealer nye Næringsstoffer. Men her rejser der sig ret betydelige Vanskeligheder, idet de Næringsstoffer, der navnlig er Tale om at tilføre Planterne, for Tiden Kvælstof, er vi i Almindelighed vant til at faa gennem Chilisalpeter, der faas fra Udlandet, og som for det første har den Ulempe